

Publicerad 2013-11-02 22:17 av kerstin skriver

*tack c j*

## **Retorik Självisikt och Bitterhet**

ett frö

och så föll bilan över det som växte inuti, jag sa aldrig något. la handen där det smärtade, färgade lakanen några kvällar och gick till arbetet som den maskinflicka jag är.

strö

är bitterhet tid eller sorg eller den svåra vägen ur acceptans, lägger jag händerna för ansiktet varje gång ögonen tåras kommer jag aldrig ur. jag vet det nu, så jag skriker. ja, rakt.

blandar så livet i olika delar, du är ett ark av vitt platt, du är ett rymdklot svävande runt ett versa, du är en ram i stål.

gro

vad vattnar en tillvaro för resten av ett liv, vad finns kvar när skammen griper om strupen och lägger sig över bröstet, vad överlever vintern och vad finns det att hoppas på.

blom

jag lägger handen där det växer, bäddar rent på sovplatsen, plockar bort de döda bladen i krukorna och låter mig lämnas.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kerstin skriver med Poeter.se id #39369 innehar upphovsrätten